

[Bjørn Westh]

Landbrugsudvalget. Jeg mener, at det kan være et perspektiv for et fremtidigt samarbejde, der kan være værdifuldt, hvis i hvert fald de tre partier kan holde sammen på nogle af de ting, som vi mener er værdifulde i dansk landbrug.

Så vil jeg gerne sige til hr. Sønderby, at der var jo altså ingen penge med til de unge, sådan som vi tidligere har fået stillet i udsigt.

For fru Marianne Jelved kan jeg forstå, at hovedargumentet stadig væk var, at det nærmest var en ulykke for dansk landbrug, at renten faldt i udlandet. Men jeg forstår, at fru Marianne Jelved nu regner med, at 16.000 landmænd får glæde af refinansieringsordningen, sådan som den er etableret på nuværende tidspunkt, og som landbrugsorganisationerne anbefaler den. Jeg er spændt på, når vi mødes næste gang i en landbrugspolitisk diskussion, at se på det.

Jeg vil konstatere, at for Det Radikale Venstre er det et tilfredsstillende tempo, at man halvandet år efter, at man har aftalt at gøre lidt for andelsbrugene, regner med at komme med et initiativ.

Til hr. Rønholt vil jeg sige tak for de pæne ord om jordfordeling og så blot advare: Kvæl nu ikke jordfordelingen i brugerbetaling!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 73 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og Steenholdt (Grøn.)) mod 55 (S og SF); 4 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om afvikling af Christiania.

Af Kofod-Svendsen (KRF) og Nør Christensen (CD) m.fl.

(Fremsat 13/10 88. Første behandling 8/12 88. Betænkning 24/5 89. Anden behandling 26/5 89. Tillægsbetænkning 30/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 22 (FP, CD og KRF) stemte for, 110 (S, KF, SF, V, RV og Steenholdt (Grøn.)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 232:

Forslag til lov om anvendelse af Christianiaområdet.

Af forsvarsministeren (Enggaard).

(Fremsat 19/4 89. Første behandling 26/4 89. Betænkning 24/5 89. Anden behandling 26/5 89. Tillægsbetænkning 30/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Den beslutning, som Folketinget skal træffe om et øjeblik, er ikke bare en beslutning om anvendelse af Christianiaområdet eller om afvikling af Christiania. Det er heller ikke en beslutning om at være for eller imod Christiania. Det, Folketinget i dag skal stemme om, er et spørgsmål om retsbevidstheden og i sidste ende et spørgsmål om demokratiets overlevelse.

Hvis Folketinget i dag stemmer ja til regeringens forslag, har man samtidig sagt ja til, at det kan betale sig at bryde loven. Man siger også ja til, at 17 års kriminalitet, narkohandel, vold, tyveri, hashhandel m.v. kan fortsætte, fordi regeringens lovforslag ikke er i stand til at dæmme op for disse ulovligheder, som flourer på Christiania.

Regeringens forslag betyder, at man sanktionerer, at de hårde narkobagmænd får frit lejde til at ødelægge vore unge med deres modbydelige gift. Man siger ja til, at der skal være flere tyverier i København, fordi stofmisbrugerne skal betale narkohajerne for deres daglige narkoforbrug, som stiger år for år. Et ja til regeringens forslag betyder derfor flere narkodøds-

[Knud Lind]

fald. Regeringens lovforslag er renlivet skrivetordsarbejde, som ikke kan føres ud i livet.

Den 16. maj 1989 blev 42 politibetjente stenet ud af Christiania, da politiet ville lave en razzia efter narkotika. Ca. 200 christianitter gik amok og overdyngede betjentene med sten, flasker, tåregas og maling, så de 42 politibetjente måtte indstille eftersøgningen efter narkotika og skyndsomst forlade området af hensyn til deres egen sikkerhed. Sådan er tilstandene i dag i lovløshedens fristad, som et flertal i Folketinget har kaldt et socialt eksperiment.

Disse tilstande stemmer ikke rigtig med Det Konservative Folkepartis retspolitiske mål, for Det Konservative Folkeparti vil bevare og styrke det danske retssamfund. Det strafferetlige og politimæssige beredskab over for forbryderorganisationer, narkokriminalitet og tilsvarende samfundstruende forbrydelser skal styrkes og pågrebne kriminelle behandles med al fornødne stregthed. Narkokriminaliteten er i stigende grad blevet et dybt alvorligt problem, der kræver meget intensiv samfundsindsats. Der skal ske en øget politiindsats imod narkokriminaliteten.

Ja, sådan står der faktisk i De Konservatives partiprogram om retsbevidsthed og bekæmpelse af narkokriminaliteten. Virkelighedens verden er en noget anden, den virkelige verden, hvor Det Konservative Folkeparti med en konservativ justitsminister i årevis skulle have gennemført netop disse synspunkter, som De Konservative giver til kende. Virkelighedens verden er en anden. Det er 42 politibetjente stenet ud af Christiania, da de ville foretage en ransagning efter narkotika.

Den 2. februar 1978 stadfæstede Højesteret landsrettens dom af 10. februar 1977 om, at beboerne i Christiania uden varsel skulle rømme samtlige arealer og bygninger inden for fristadens område. De folketingsmedlemmer, som i dag stemmer ja til regeringens lovforslag, tilsidesætter Højesterets dom, og de stemmer samtidig nej til, at de vil bevare og styrke det danske retssamfund, som det så smukt er skrevet i Det Konservative Folkepartis partiprogram. Et ja til regeringens lovforslag betyder også et ja til en legalisering af den ulovlige narkotikahandel. Det er nemlig det, der er realiteten i det.

Hvad er det så for nogle mennesker, som den borgerlige regering vil belønne med 10 mio. kr. årligt til Christiania? Er det de glade og venlige

blomsterbørn fra 1971, som med sang og dans ville skabe noget bedre, noget anderledes? Svaret er desværre nej. De glade blomsterbørn er blevet afløst af hætteklædte stormtropper. Blomsterne er blevet udskiftet med livfarlige slangebøsser, brandbomber, brosten og jernstænger. Blomsterfilosofien og gadeteatret er blevet afløst af hærværk og afbrænding af benzinstationer, udført med militærisk præcision. Der er en slående lighed mellem Hitlertysklands brunskjorter og de hætteklædte christianitter. De opererer begge med volden og gaderroren som kampmiddel imod den demokratiske stat. Den politiske filosofi er forskellig, men de voldelige midler er nøjagtig de samme.

De christianitter og BZ'ere, som besatte folketings salen og forhindrede politikernes arbejde, vil et flertal nu belønne med et statstilskud på hele 10 mio. kr. til opretholdelse af lovløshedens stad. BZ'ernes og christianiternes grundlovsstridige handlinger var et helt klart forsøg på at true Folketinget til at ændre holdning til Christianiaspørgsmålet og det lovforslag, vi taler om i dag, og at true Folketinget til at undlade at lovgive om Christiania. Det var formålet med den besættelse herinde.

Der er ikke længere tale om tilfældige bølloptøjer. Christianiternes besættelse af Folketinget var – som de selv siger – et led i deres voldelige EF-valgkamp. Fra at være venlige blomsterbørn er de blevet til venstreorienterede kampgrupper.

De folketingsmedlemmer, som i dag stemmer ja til regeringens lovforslag om anvendelse af Christiania, siger også ja til, at hærværk og gadeterror skal være en del af EF-valgkampen. Med den holdning, som Folketinget har i dag til Christiania, bliver det ikke sidste gang, Folketinget bliver besat. Blomsterbørnene på Christiania er erstattet med voldelige venstreorienterede.

Regeringen løser ikke disse problemer med dette lovforslag. Regeringens lovforslag har kun én helt sikker følgerkning: flere tilskadekomne politifolk. Regeringens lovforslag om Christiania vil bestemt ikke medføre besparelser inden for politikorpset. Det vil betyde flere ansættelser i politiet. Der skal nemlig være nogle til at erstatte dem, der kommer til skade i tjenesten.

Vi hørte jo i går, hvordan hr. Svend Auken leflede for politifolkene. Hvis hr. Svend Auken

[Knud Lind]

og Socialdemokratiet virkelig mener noget med alle disse pæne ord om politiet, skal man stemme nej til regeringens forslag.

I stedet skulle man anmode politiet om én gang for alle at rydde lovløshedens Sodoma. Der må ikke blive en eneste mursten tilbage. Lad Christiania blive til en fodnote i Gyldendals leksikon.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det er dybt tragisk, at Folketingets flertal om lidt vedtager dette forslag. Tidligere var det jo sådan, at regeringspartierne – en del af dem i hvert fald, nemlig Venstre og De Konservative – havde den opfattelse, at Christiania var ulovligt besat og skulle ryddes hurtigst muligt. Det har man ændret i de 18 år, der er gået. Fremskridtspartiet har stadig væk den holdning, at Christiania er ulovligt besat og skal ryddes hurtigst muligt.

Når jeg har taget ordet nu, så er det dog for at sige til regeringen: Her gør man altså det, at de ca. 500 mennesker, måske lidt flere, som ulovligt har besat et areal – det findes der en højesteretsdom for – ønsker regeringen nu at hjælpe. Det er synd for dem. De har sikkert haft en dårlig opvækst.

I går så vi, og vi vil se det igen, når vi kommer til næstsidste punkt på dagsordenen, at de 10.000–15.000 familier, som står over for en truende tvangsauktion, og som ved flid og afsavn har prøvet på at løse deres eget boligproblem, dem har regeringen ikke noget som helst tilovers for. Dem vil man ikke hjælpe på nogen som helst måde.

Og derfor synes jeg, det er rigtigt at få det sagt her: Nu markerer regeringen, hvilke bolig-søgende der har regeringens bevågenhed. Det er 500 eller 600, som ulovligt har besat en ejendom, hvorimod alle de, der har betalt selv, kan sejle deres egen sø.

For at det hele ikke skal være negativt, har jeg en positiv bemærkning, og det er, at jeg er glad for, at ministeren i går i Retsudvalget var positivt stemt for at indføre et maskeforbud, for så har vi da en chance for, at vi i hvert fald kan få dem retsforfulgt og få dem anholdt.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg har et direkte spørgsmål til justitsministeren: Den lov, vi nu vedtager, der altså vedrører Christiania, er jo en lov, der på mange måder berører os alle sammen her, eftersom christianitterne har indrømmet, at de deltog i aktionen her i Folketinget i tirsdags. Under aktionen oplevede vi – og jeg er sikker på, at undervisningsministeren kan bekræfte det – at en af de medvirkende vadede rundt herinde og fotograferede aktionen. Siden har vedkommende via et selskab, der kalder sig Modlys, solgt billederne til dagbladene. Bl.a. Berlingske Tidende, Det Fri Aktuelt og Ekstra Bladet har bragt billeder, der er taget herinde i salen – klart ulovligt.

Mit spørgsmål til justitsministeren er: Er der rejst sigtelse mod selskabet Modlys for at have solgt de billeder videre, som klart ulovligt er taget herinde i folketingssalen, og som jeg er sikker på at undervisningsministeren kan bekræfte blev taget af en af de medvirkende?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt udvide spørgsmålet til justitsministeren: Er der rejst sigtelse mod disse mennesker fra firmaet Modlys, som ifølge deres egne fotos har medvirket til den aktion, der har været i Folketinget? Jeg henviser til de billeder, de har taget ude foran Folketinget, hvor disse christianitter ulovligt trænger sig ind i Folketinget sammen med dette firma, der kalder sig Modlys.

Det er meget interessant at vide, om det er sådan, at det kun er christianitterne, der skal straffes – altså dem, der bliver taget, de 36 ud af de 50–60 – eller om de, som tjener penge på disse ulovligheder, skal slippe fri. Det vil jeg gerne bede justitsministeren om også at svare på.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Til hr. Behnke og hr. Knud Lind skal jeg oplyse, at der blev foretaget 37 anholdelser efter urolighederne i folketingssalen. Blandt de 37 var der to fotografer, og deres film er blevet konfiskeret efter dommerkendelse.

Under den videre efterforskning er det jo blevet klart, at der er blevet taget yderligere billeder end dem, som måtte være på de film. Som det er fremført både af hr. Behnke og hr. Knud Lind, er der offentliggjort billeder, som viser, at der har været andre fotografer. Det er politiet

[Justitsministeren]

naturligvis opmærksom på, og i den videre efterforskning i denne sag indgår også efterforskning på basis af de billeder, der er offentliggjort af firmaet – eller hvad det nu er – Modlys.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg er helt enig i justitsministerens betragtning om, at efterforskningen naturligvis skal rette sig mod alle, der har et ansvar og et medansvar. Det er jeg også enig med hr. Knud Lind i.

Nu er det jo sådan, at de, der afkøber ulovlige produkter, også får et medansvar. Der er for dem, der gør det muligt for Modlys at tjene på det her, også et medansvar, og det vil altså sige Berlingske Tidende, hvis de oplysninger, som hr. Knud Lind kom med, er rigtige, så spørgsmålet må formentlig også omfatte Berlingske Tidende.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

I forbindelse med det, som hr. Ole Espersen nævner, er jeg fuldstændig enig i, at det er en skræpende omstændighed, at der er nogle, der ønsker at skabe sig en fortjeneste på ulovlighederne. Men jeg vil godt sige til hr. Ole Espersen, at det drejer sig først og fremmest om Det Fri Aktuelt, nr. 2 er Berlingske Tidende, og nr. 3 er Ekstra Bladet, så det er altså sådan et skønt sammensurium af de forskellige dagblade.

Men jeg fik ikke svar af justitsministeren på, om der vil blive rejst sigtelse imod dette selskab Modlys og de personer, som har medvirket til besættelsen af Folketinget. De er gået ind ulovligt de samme steder som BZ'erne og har været inde i denne sal, de har gjort nøjagtig det samme som christianitterne. Er loven således indrettet?

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Bjørn Elmquist har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi videre, efter at justitsministeren har svaret.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal ikke argumentere med formanden, men jeg synes, at vi er på kanten af forretnings-

ordenen. Gang på gang tager det samme parti korte bemærkninger – til hinanden stort set – og jeg ved ikke, hvor meget det her har med Christianiadebatten at gøre. Jeg har bemærket, at hr. Knud Lind med sikkerhed kan konkludere, at de, der deltog i aktionen herinde, var christianitter. Det synes jeg er en meget kraftig konklusion at drage. Det er vel egentlig ikke op til Folketinget at gøre det, men det er vel i et forsøg på at drage den dér ulyksalige episode ind i debatten i dag, at man nu siger, at det var christianitter.

Jeg vil takke justitsministeren for en meget klar tilkendegivelse, og det ligger for mig helt klart, at politiet har taget fat på dette problem, inden det i dag blev rejst fra talerstolen af Fremskridtspartiet.

Jeg vil også gøre den bemærkning, at det kan jo ikke være sådan, at alle billeder, der er taget af aktionen, er ulovlige, dertil når vi ikke. Men det, det skal handle om, er, om der er nogen, der har været vidende om, at det foregik, og derfor må politiet finde ud af, om der er nogen form for meddelagtighed eller profit lavet på den rædselsfulde aktion.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Naturligvis skal der ikke diskuteres med formanden. Formanden har vurderet, at der var mulighed for at få korte bemærkninger, og det er slut nu. Nu får justitsministeren ordet, og så går vi videre i ordførerrækken, hvilket jeg sagde, inden hr. Bjørn Elmquist gik på talerstolen.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal kun over for hr. Knud Lind præcisere, at det, der er tale om, er, at man gennem de billeder, som man har kunnet se i aviserne, er blevet opmærksom på, at der har været fotografere – også fotografer, som må være trængt ind i folketingssalen. Det efterforsker man, og den efterforskning vil naturligvis, hvis den giver de nødvendige resultater, ende med en tiltale, hvis der er grundlag for det.

Det, jeg kan sige, er: Politiet er opmærksom på disse ting og har taget dem med ind i den efterforskning, som foregår om denne sag.

Hanne Severinsen (V):

Det er i virkeligheden med meget stor ulyst, jeg begynder at blande mig i den underlige Z-debat, der nu pludselig er kommet her i Fol-

[Hanne Severinsen]

ketinget, men jeg vil alligevel sige, at jeg synes, det er forkert, at man prøver i den grad at slå mønt af en meget kedelig demonstration, som ikke har noget med Christiania som sådan at gøre og i hvert fald slet ikke med dette lovforslag.

Jeg vil gerne understrege, at Folketinget med dette lovforslag forlader en slingrekurs, hvor der har været pingpong, hvor der aldrig er blevet vedtaget noget, som nogen kunne tro på virkelig bar igennem. Her er der imidlertid et signal til christianitterne om, at nu er der et fast flertal, nu er der noget, som kan gennemføres.

I øvrigt må Fremskridtspartiet meget gerne fortsætte deres demonstrationspolitik heroppe på talerstolen. Jeg deltager i hvert fald ikke i den.

Nør Christensen (CD):

Sjældent har min gang til Folketingets talerstol været så tung og byrdefuld, som den er lige nu. Det skyldes naturligvis ikke det lovforslag, som vi har til behandling, men det lovforslag, som Folketinget netop har stemt ned, nemlig L 61.

Jeg bemærkede ved afstemningen, at man i hvert fald indledningsvis var ved at blive fristet over evne i den konservative folketingsgruppe; men efter at man havde orienteret sig lidt rundt omkring i salen, blev denne fristelse igen overvundet, og resultatet blev altså, at det foregående lovforslag blev stemt ned med 22 for og 110 imod.

L 61 hed forslag til lov om afvikling af Christiania, og jeg bliver nødt til at erindre først og fremmest justitsministeren om, at netop det lovforslag jo stort set var identisk med et lovforslag, der, så vidt jeg husker, blev fremsat i de gode gamle og sikre, stabile firkløverdage.

Men nu har situationen forandret sig ganske gevaldigt. Der skete en historisk forandring i juni sidste sommer, og det politiske flertal i Folketinget ændrede sig. Og minsandten om det ikke også ændrede sig for så vidt angår afviklingen af Christiania, således at man nu bruger ordet anvendelse. Nu er der tale om anvendelse af den såkaldte fristad Christiania. Jamen det er smukt, og det er romantisk, og det skal nok blive et fremragende socialt eksperiment, der kommer ud af dette!

Det er galt, og det er rivende galt, at man i den grad kan skifte over til kun 22 for en afvik-

ling af Christiania og 110 imod og nu går over til at argumentere for anvendelse af et område, hvorom der igennem årene er afsagt, jeg havde nær sagt i stribevis af domme for, at det er klart ulovligt. Man kan vel ikke i vort land stå med noget argument, der er stærkere, end at man har en domstolsafgørelse for, at noget er ulovligt?

Nej, man bøjer nakken, og så siger man som De Nattergale: »Uha da da . . . Uha da da . . .« – tænk, hvis vi fik ballade og der gik hen og skete noget rundt omkring i krogene. Vi skal bare have det til at glide, og så går det bare derudad. Uha da da.

Nej, nej, nej, nej, den er gal. Man har givet efter, man har givet efter for, jeg havde nær sagt årtiers pres.

Det er nu 17 år siden, at man begik ulovlighed ved at besætte Bådsmandsstrædes Kaserne, som det jo rettelig hedder. Disse herlige, fromme, søde blomsterbørn, som slog sig ned og skulle lave deres sociale eksperiment med romantiske drømme om en fristad, og alt ville være så sukkersødt, bare man sådan kunne få lov til at gøre lige, som det passede én selv, og så dermed slut. Bare man må gøre, som det passer én selv, så er alt i orden. Men over for andre – jeg havde snart sagt stort set alle andre – er man parat til at lade hammeren falde hårdt. Når man hører, hvordan man farer frem på miljøområdet, uha da da, uha da da, dér skal der sandelig strammes i enhver henseende. Dér skal arbejdsgiveren have en ordentlig én over nakken, hvis man kan komme af sted med det, og kører man 5 km for stærkt på en motorvej, kan det vel ikke klares med en løftet pegefingert længere.

Her står vi over for noget, der er ganske anderledes farligt og uværdigt. Vi står over for repræsentanter for et mindretal, et markant, klart mindretal, og vel skal vi beskytte og alt det dér, men det er repræsentanter, som er parat til at anvende slangebøsser, brosten, molotovcocktails og jernstænger, og hvad ved jeg, mod politiet. Men det gør åbenbart intet indtryk; ikke det fjerneste indtryk gør det på nogen, at man begår disse ulovligheder imod det danske politi.

Hvor mange politifolk der er kommet til skade igennem årene, ved jeg ikke, men der er da i hvert fald grund til at sige: Uha da da, uha da da da da, for det er mange, hr. justitsminister.

[Nør Christensen]

Derfor er det helt galt, at man bruger ordet anvendelse i stedet for det, vi andre kaldte afvikling af Christiania. Det er lige før, jeg vil sige direkte, at volden har sejret over Folketinget. Bare man er udholdende og stædig nok, bare man har det i sig, at man bare skal holde ud, så giver de andre op. Over for os andre, der forsvarer politiet og dets mulighed for at arbejde, er der kun hån og rysten på hovedet rundt omkring, især hos venstrefløjens; andre, som har skiftet over, dukker nakken og lusker pænt ud. Vi hører bare de samme velkendte lektier: Bagstræberiske, det er I, gammeldags, det er I, osv. osv. For fuldstændighedens skyld skal vi også have at vide, at fordi vi har de synspunkter, er vi sandelig også reaktionære. Ja, det står kønt til! At nogle sidder og ryster på hovedet ad det, det må de i og for sig selv om; jeg er mere ked af, at andre bøjer nakken og bare går ud.

Det bekymrer mig også, at de mennesker, som i første række er sat til at værne vort land, nemlig politiet, som er de lovlydige borgeres beskyttere imod de ikke-lovlydige, er dem, det går hårdest ud over i første omgang. Det har ikke haft mulighed for at operere og arbejde, som det var rimeligt og værdigt. Derfor er det en trist og sørgelig dag, den dag, hvor Folketinget gik væk fra at ville afvikle til i stedet for at ville gøre brug af eller rettere sagt gøre brug af ordet anvendelse af Christiania.

Jeg må erkende, at vi ikke kunne få flertal for vores lovforslag, men jeg bliver altså nødt til at meddele Folketinget, at det sidste ord i denne sag ikke er sagt. Vi vil sætte hælene i; indædt og stædigt vil vi blive ved med at argumentere og gøre opmærksom på urimeligheder og på uretfærdighed her. For det er urimeligt, det er uretfærdigt, og frem for alt er det drønende uværdigt af Folketinget at træffe den beslutning, som man er på vej til at træffe.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Nu synes jeg ærlig talt snart, at hykleriet har fået, hvad det skal have. Hr. Nør Christensen og CD var i 5½ år medlem af den firkløverregering, som hr. Nør Christensen omtaler som de gode, gamle firkløverdage. I de 5½ år, hvor hr. Nør Christensen og hans parti var med i regeringen, kunne man ikke opnå nogen som helst forbedring i forhold til Christiania. Nu er hr. Nør Christensen og CD blevet så utrolig kloge.

Vi er faktisk fem partier, der nu for første gang er blevet enige om, at der nu skal stilles krav til christianitterne. Nu skal der falde leje derude – jamen det har vi jo, hr. Glistrup, ikke kunnet få flertal for i 17 år, det ved hr. Glistrup; vi har kørt en kamp for det, det er ikke lykkedes. For første gang får vi i dag et flertal, der sammen siger: Lad os nu få en proces i gang! Lad os nu stille krav! Lad os nu få loven håndhævet! Lad os nu give forvarsministeren nogle bemyndigelser, så loven kan håndhæves! Lad os nu prøve at få en proces i gang og erkende, at ingen af os kan ændre, hvad der er sket i 17 år!

Ingen i dette samfund har interesse i, at der fortsat ikke sker en brik på Christiania, fordi grupperne står i hver sin ende og råber – den ene, at det skal nedlægges, den anden, at det skal køre videre som hidtil. Nu bliver der for første gang sat en proces i gang, og det beklager vi ikke fra konservativ side at vi er med til. Men for vores skyld kan CD og Fremskridtspartiet, og hvem der har lyst, fortsætte med tom demonstrationspolitik. Vi vil nu faktisk gerne nå nogle resultater, der går i den retning, vi har kæmpet for i 17 år.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Det er udelukkende for gammelt venskabs skyld, at jeg prøver, om jeg kan lade være med at hæve stemmen, for jeg har egentlig lyst til at være rigtig ivrig og engageret. Men jeg skal så prøve noget, som er mig ganske svært, nemlig at være lidt pædagogisk og prøve at forklare fru Connie Hedegaard, hvad der skete den 3. juni 1988, for næsten et år siden.

Der skete det, at Det Radikale Venstre, dette fremragende og enestående midterparti og borgerlige parti, kom i regering, og dermed ændrede flertallet i Folketinget sig – gik vi da ud fra, og det har vi vel lov til, for man kan bare tage nogle tal og lægge dem sammen, og kan man ikke lægge dem sammen på papir, har man lommeregner til hjælp. Og vi er parat til at lægge tal sammen også efterfølgende, så vi kan kontrollere det.

Folketingets flertal ændrede sig markant. Det gælder også, hvis man ville sætte nogle på plads og forklare dem, at der er nogle omkostninger ved at være med i en regering. Tidligere måtte man altså værsge indpasse sig, hvis man ville være med i et regeringssamarbejde. Det

[Nør Christensen]

ved vi fra de gode, gamle firkløverdage; det kostede noget. Det burde også have kostet Det Radikale Venstre noget. Man gik den anden vej og sagde, at de 10 mandater kunne herse lidt rundt med 50-60 andre mandater, og så kunne det gå godt. Det er dér, fejlen ligger, og det er dér, man har givet op.

Jeg kan ikke forstå, at man kan sige, at Centrum-Demokraterne i den tid, vi var i firkløverregeringen, gjorde ingenting. Nej, det kunne vi ikke gøre, for vi havde jo ikke et flertal bag os. Men regeringen kan ikke komme og sige, at den ikke har et flertal bag sig i dag for det lovforslag, som lige er blevet stemt ned, L 61, i modsætning til L 232.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvis der skulle være nogen som helst sandfærdig realitet i det, fru Connie Hedegaard lige har stået og sagt her fra denne talerstol, er det jo helt aldeles oplagt, hvordan denne sag kan løses. Fru Connie Hedegaard skal bare som ordfører i Christianiasagen for det parti, hun tilhører, meddele, at hendes parti vil deltage i en underskriftsindsamling om folkeafstemning om L 232, når det er blevet vedtaget. Så vil befolkningen give sin mening til kende, og så er man ude af det dødvande, som fru Connie Hedegaard påstår der skulle herske, og som man skulle kunne risikere ikke var til at bryde.

I det øjeblik vi har fået dette forslag til folkeafstemning – og det kan vi, hvis fru Connie Hedegaard ønsker det – så er situationen den, at vi vist ganske roligt kan forudse, at der ingen problemer er med at få opfyldt højesteretsdommen af 10. februar 1978.

Hvis fru Connie Hedegaard ikke medvirker til, at vi får Det Konservative Folkeparti til at skrive under på en folkeafstemningsbegæring, så er det med andre ord fru Connie Hedegaard, der har legaliseret Christiania, legaliseret volden, legaliseret de mord, som ganske givet vil være følgen, hvis L 232 bliver vedtaget og får lov til at blive stående uden at blive tilsidesat. Det er direkte en opfordring til, at der skal foregå morderisk virksomhed ud over København, og fru Connie Hedegaard bestemmer, om det skal ske eller ej.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg må begynde med at sige, at jeg ikke kan

dele den glæde, næsten entusiasme, som fru Hanne Severinsen og fru Connie Hedegaard her giver udtryk for.

Jeg er også overrasket over, at fru Connie Hedegaard nu siger, at hun ikke vil føre tom demonstrationspolitik, for mener hun, at det lovforslag, som den konservative forsvarsminister i tæt samarbejde med den daværende konservative forsvarsminister i tæt samarbejde med den daværende konservative justitsminister fremsatte, skulle være tom demonstrationspolitik? Det forslag, Kristeligt Folkeparti sammen med CD fremsatte, er jo det samme lovforslag i modificeret skikkelse, og hvis regeringen tilslutter sig det, vil der jo være flertal for det i denne sal.

Det lovforslag, regeringen har valgt at fremsætte, mener vi er væsentlig ringere, og vi er principielt meget betænkelige ved, at man kommer med et lovforslag, som i den grad bærer præg af bemyndigelser.

I stedet for at lave et klart lovforslag vælger man et lovforslag, som kan tolkes på flere måder. Det kan givetvis i konservative kredse, i konservative vælgerforeninger, udlægges, så det faktisk bliver identisk med det forslag, som den tidligere forsvarsminister og tidligere justitsminister var med til at fremsætte, men det kan også tolkes på en helt anden måde af SF og Socialdemokratiet. Man kommer altså med et kompromisforslag, der kan udlægges på den ene og den anden måde, og som faktisk er direkte i modstrid med hinanden, og lytter man nøje til, hvordan henholdsvis Venstre og Konservative har udlagt det og S og SF har udlagt det, ser man vidt forskellige udlægnings af den samme tekst. Derfor kan vi ikke deltage i jublen over dette kompromisarbejde.

Jeg har sagt og vil gerne gentage: Jeg har tillid til, at den nuværende forsvarsminister vil prøve på at udlægge lovforslaget, så det set med Kristeligt Folkepartis øjne bliver rimeligt tilfredstillende, men vi ved jo ikke, hvor længe den nuværende forsvarsminister får mulighed for at tolke det i en positiv retning. Vi frygter for, at der komme andre, som udlægger teksten og bruger lovforslaget på en anden måde.

Vi vil ikke medvirke til gennemførelse af et lovforslag, som er så udflydende, at det kan bruges på en efter vores opfattelse højst uheldig måde. Regeringen burde have vedtaget det forslag, som Venstre og Konservative jo er enige i

[Kofod-Svendsen]

– ellers havde de da ikke fremsat det – og når vi så oven i købet har modificeret det af hensyn til Det Radikale Venstre, er det virkelig skuffende, at Venstre og De Konservative har gjort et kæmpeknæfald i denne sag.

Vi stemmer imod det lovforslag, som skal til afstemning om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes, fru Connie Hedegaards hykleri nærmer sig det utrolige. Den tidligere forsvarsminister, hr. Collet, udtalte i bemærkningerne til det lovforslag, som fru Connie Hedegaard fuldt og helt gik ind for om afvikling af Christiania:

»Forholdene på Christiania er i dag uacceptable på en lang række områder. Det er . . . kun i ringe grad muligt for de offentlige myndigheder at udøve sædvanlig kontrol og bekæmpe kriminalitet på området. Landets almindelige lovgivning bliver ikke overholdt i området, og det offentlige unddrages . . . lovpligtige skatter og afgifter. Befolkningens retsfølelse krænkes ved denne forskelsbehandling, og andre lande føler sig generet af kriminalitet, som kan spores tilbage til Christiania . . .

Erfaringerne igennem de år, Christiania har eksisteret, viser, at det ikke er muligt at ændre Christiania således, at der har kunnet skabes acceptable forhold. Adskillige forgæves forsøg har vist, at det ikke er muligt for Christiania at organisere sig på en samarbejdsduelig måde. Dette sammenholdt med, at forholdene i og omkring området stadig forværres, gør, at Christiania må afvikles.«

Vil fru Connie Hedegaard fortælle mig, hvilke forhold på Christiania der er bedret af alle dem, som fru Connie Hedegaards tidligere forsvarsminister, hr. Collet, nævnte i det forslag, hvor Konservative ønskede at afvikle Christiania? Hvad er det for nogle forhold, der er blevet bedre ude på Christiania, når vi ser, at der så kort tid tilbage som den 16. maj 1989 forekom overskrifter som »42 betjente stenet ud af Christiania«?

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Belært af erfaringen sagde jeg allerede under førstebehandlingen af dette lovforslag, at det

ikke nytter at diskutere med hr. Knud Lind, hvad dette spørgsmål angår. Argumenter har ingen vægt, og vi gør os i Det Konservative Folkeparti ingen illusioner om, at de nogen sinde får det over for hr. Knud Lind – hverken i denne eller i andre sager.

Men jeg vil da gerne sige til hr. Knud Lind: Vi synes altså, der er en grænse for, hvor mange år man skal blive ved med at komme med de samme forslag, når de ikke kan få flertal. Vi synes, at 17 år er lang tid. Nu synes vi altså ikke, vi har tid til at vente 17 år til med ørkesløs vandring i Christianiaspørgsmålet her i Folketinget. Nu har vi fået en mulighed for bevægelse i spørgsmålet; nu står der et solidt flertal bag en lov, som gør noget ved alle de dårligheder, som hr. Knud Lind så udmærket opremsede. Det synes vi er et væsentligt budskab til christianitterne, og faktisk er vi også nogle, der tror på, at det budskab er blevet forstået på rette vis på Christiania.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Knud Lind en kort bemærkning, og så går vi videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes, fru Connie Hedegaard i stedet for at sige, at det ikke nytter at diskutere med hr. Knud Lind, skulle sige: Det nytter ikke at diskutere med mig selv – altså de argumenter, som Det Konservative Folkeparti har haft så mange af tidligere, og som man er sprunget fra. Det er realiteten i dag. Fru Connie Hedegaard gik til valg på, at Christiania skulle afvikles, og i dag ser man en helt anden fru Connie Hedegaard.

Jeg fik ikke svar på, hvad det var for nogle forhold, der var blevet bedret. Er kriminaliteten blevet mindre på Christiania? Er narkotikahandelen blevet mindre på Christiania? Er forholdene blevet bedre ude på Christiania? Betragter fru Connie Hedegaard besættelsen af Folketinget som en bedring, der gør, at vi skal stemme for dette lovforslag? Kom med ét eneste punkt, hvor forholdene er blevet bedre! Det må vi forvente af fru Connie Hedegaard, når hun kan stille med sådan noget makværk som dette lovforslag her i dag.

Glistrup (FP):

Det er jo faktisk at fornægte Folketingets eksistensberettigelse, når fru Connie Hedegaard kan komme med en udtalelse som den, hun kom med om, at det ikke kan nytte noget at argumentere. Det, vi er her for i et parlament, er for at parlamentere og fremføre argumenter over for hinanden – og det er da i øvrigt også fremgået ganske klart, at udtalelsen skyldes, at fru Connie Hedegaard ikke har nogen argumenter overhovedet over for det, hr. Knud Lind siger. Enhver kan jo sige sig selv, at det, som hr. Knud Lind har sagt, er korrekt.

Men så skal jeg parlamentere imod det, som fru Connie Hedegaard nu kom med som sit argument: at det jo ikke kan nytte noget efter 17 år at fortsætte på samme bov.

Jamen i øjeblikket ligger afgørelsen af, om man kommer ud af dødvandet, jo alene hos fru Connie Hedegaard. Sørger hun for, at hendes parti skriver under på begæringen om folkeafstemning, er der ikke nogen som helst tvivl om – efter alt, hvad vi ved om befolkningens indstilling – at vi er kommet derhen, hvor Fremskridtspartiets synspunkter er, og derfor vil fru Connie Hedegaard komme ud af det, hun kalder dødvandet, ved bare at foranledige, at den konservative folketingsgruppe skriver under på begæringen om folkeafstemning.

Til hr. Bjørn Elmquist skal jeg oplyse, at i øjeblikket er retstilstanden vedrørende arealet derude på Bådsmandsstrædes Kaserne den, som indeholdes i Højesterets dom af 10. februar 1978. Hvis man vedtager det lovforslag, som ministeren fra hr. Bjørn Elmquists parti har fremsat, vil virkningen blive, at man ophæver denne højesteretsdom og indfører en helt ny retsstilling.

Nu kan man diskutere, om man opfatter forholdet mellem Folketing og domstole på den måde, at Folketinget skulle være afskåret fra at tilsidesætte højesteretsdomme. Det mener jeg bestemt ikke. Jeg mener, at Folketinget skal stå helt frit med hensyn til at tilsidesætte højesteretsdomme; vi skal selvfølgelig bare være klar over, hvad vi gør.

Det, vi altså nu gør, er, at vi tilsidesætter en højesteretsdom. I en rent konkret dom sætter vi os op over Højesteret – et eller andet med en appelfrist på 11 år, efter at højesteretsdommen er afsagt, det er situationen for dem, der stemmer ja til det.

Om man skal stemme ja eller nej, skal efter min mening ikke bero på den slags juristerier, som jeg har nævnt nu her, men på en eneste ting, nemlig på, om man finder, at den retstilstand, der nu skal hidføres, er bedre end den retstilstand, som Højesteret har angivet, og dér er det særdeles væsentligt, hvad hr. Knud Lind har fremført.

Det er hævet over enhver tvivl, at Christiania er arnestedet – eller i hvert fald et af arnestederne – for den værste kriminalitet, der er oplevet i Danmark siden Grevens Fejde. Der har ikke været så slem kriminalitet som det, man nu vil legalisere, i alle de mange hundrede år, og det er jo ikke noget, jeg bare påstår. Det er bevist.

Blandt de mange hoveder, som statsmagten har, er der også noget, der hedder Københavns Regionalradio, der fungerer som en underafdeling af Radio Christianias propagandaafdeling, og her har man i de sidste dage med interview med pressechefen på Christiania, med Christianias hovedkasserer, som hr. Reddersen hedder, og hvem det nu ellers er, ganske klart påvist det, som alle, der har øjne at se med, har vidst længe, nemlig at der er tale om den værste og mest afskyelige form for kriminalitet, man overhovedet kan tænke sig, nemlig at man går kollektivt til vold mod ordensmagten derude. Og så oplever man, at domstolene som følge af den indstilling, der er hos folketingsflertallet, giver en dom på 60 dages fængsel, hvor der skulle have været afsagt dom på 6–8 års fængsel til 50 mennesker.

Men netop fordi folketingsflertallet opfører sig, som folketingsflertallet gør, får vi nogle straffe, som er fuldstændig ude af proportion med den grove kriminalitet, som vi gang på gang har set christianitterne udføre – bevares sammen med Sorte Hest, og hvad nu ellers de andre grupper hedder. Det, som hr. Bjørn Elmquist og fru Connie Hedegaard nu vil legalisere, er, at der skal foregå forbrydelser af denne meget, meget grove karakter.

Politimagten, som er her for at beskytte os, som må rykke ud med 40–50–60 mand, hver gang det skal håndhæve noget så centralt som at rydde en narkobule og lignende ting, bliver angrebet af banditter, der svarer til dem, der render rundt på Vestbredden nede ved Israel og stener den lovlige magt. Det sker ganske på samme måde i Danmark, som det gør i Israel.

[Gillstrup]

Det vil fru Connie Hedegaard og hr. Bjørn Elmquist legalisere! Fremskridtspartiet stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Når fru Connie Hedegaard taler om hykleri, bliver jeg nødt til at sige: Hvem er det, der hykler?

Det ville have klædt Venstre og De Konservative, om de havde stået fast på de holdninger, som de så smukt har givet udtryk for vedrørende Christiania og de uhyrligheder, der finder sted, og så må man minsandten konstatere, at det, selv efter den oplevelse, vi havde herinde forleden dag, ikke ser ud til, at man har ændret holdning. Hvorfor i alverden vil de to borgerlige partier prostituere sig for at føje Det Radikale Venstre? Vi ved jo, at det er Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, der bærer ansvaret for det efterhånden retsløse samfund, vi befinder os i, og det er sket inden for de sidste 20 år. Der må da snart være grænser.

Det er glædeligt at opleve, at der også ude i befolkningen er ved at opstå en vis træthed over det her slaskesamfund, så vi må håbe, at det giver pote, næste gang folk skal sætte kryds.

Behnke (FP):

I adskillige år har politikere fra Venstre og De Konservative turneret land og rige rundt og høstet bifald, hver gang de snakkede om, at nu måtte man have stoppet Christiania. Man måtte have stoppet det arnested for kriminalitet, man måtte have stoppet de uhyrligheder, der finder sted. Også den konservative ordfører, fru Connie Hedegaard, har jo mangt et sted høstet bifald og stemmer på at slå til lyd for, at nu måtte man have stoppet forholdene på Christiania.

Det er såmænd heller ikke så længe siden, der forelå et forslag i Folketinget fremsat af den daværende firkloverregering gående ud på, at nu måtte det være slut. Det forslag var der ikke dengang flertal for, fordi man ikke kunne få Det Radikale Venstre til at stemme for det.

I dag erklærer fru Connie Hedegaard så, at nu er situationen den, at man har fået et solidt flertal. Ja, fru Connie Hedegaard har nemlig gjort det, at hun har bøjet nakken så meget, at hun er nået helt ind til de røde, til de repræsentanter for Christiania, til de repræsentanter for den yderste venstrefløj, som i så mange år har

forhindret, at der skete noget derude. De repræsentanter erklærer fru Connie Hedegaard sig så som del af et solidt flertal sammen med.

Sagen er jo – og det kunne fru Connie Hedegaard heller ikke svare på – at der ikke er sket en ændring til det bedre af forholdene på Christiania. Det er i Det Konservative Folkepartis folketingsgruppe, forholdene har ændret sig, og det er i Venstres folketingsgruppe, hvor man nu lige pludselig er indstillet på at følge et forslag, der rækker så bredt som til et solidt flertal helt ud til den yderste del af Socialistisk Folkeparti.

Hr. Bjørn Elmquist var tidligere på talerstolen og meddelte, at selv om undertegnede havde sagt, at nogle af de folk, der var her i tirsdags, var christianitter, var der ingen grund til at tro på det. Min udtalelse skyldes ikke kun, at jeg selv var til stede i folketingssalen den pågældende dag. Den skyldes, at der findes et bilag nr. 30 i det såkaldte Christianiaudvalg – det er et svar fra Justitsministeriet dateret den 1. juni 1989 – og af det fremgår på side 2 som svar på spørgsmål nr. 35, at efter de oplysninger, der på nuværende tidspunkt foreligger, har otte af de pågældende personer angivet at have bopæl på Christiania.

Sådan hænger det sammen, hr. Bjørn Elmquist. Det er ikke bare Fremskridtspartiet eller undertegnede, der påstår, at de pågældende kommer fra Christiania. Det fremgår af justitsministerens svar, og det ville både hr. Bjørn Elmquist og fru Hanne Severinsens have været informeret om, såfremt man havde læst bilag 30 fra Christianiaudvalget.

Derudover har man også kunnet læse i Ekstra Bladet fra onsdag den 31. maj d.å. på side 7:

»Speakereren i BZ-radioen, »Radio Noice«, meddelte tirsdag aften, at det var en blanding af »nogle christianitter, nogle BZ'ere i samarbejde med nogle andre«, som deltog i historiens første BZ-aktion i Folketingets sal.«

Men jeg forstår godt, at både repræsentanter fra Venstre og fra Det Konservative Folkeparti i dag gør alt, hvad de kan, for at skabe afstand mellem aktionen i tirsdags og den tilstand, der er på Christiania. Det forstår jeg godt, for ingen kan forsvare det, der foregik i tirsdags. Men det, der foregik i tirsdags, var altså udført af repræsentanter for det Christiania, som man minsandten er parat til at legalisere med vedtagelsen af det lovforslag, vi har til behandling i øje-

[Behnke]

blikket. Jeg siger god fornøjelse. Men fornøjelsen bliver min, når vi i fremtiden på vælgermøderne skal fortælle, hvad Venstre og De Konservative nu har stemt for i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det er sjældent, at Fremskridtspartiet bliver beskyldt for at have gjort et godt forarbejde til debatterne i Folketinget. Jeg mindes heller aldrig at have set hr. Behnke til møder, jeg har deltaget i ude i landet, hvor vi har diskuteret Christiania. Jeg vil bare til almindelig oplysning for hr. Behnke og hans partikammerater sige, at jeg, siden jeg blev Christianiaordfører, konsekvent har sagt, at den håbløse debat med råben og skrigen i hver sit hjørne måtte høre op. Nu måtte vi sætte en proces i gang. Hr. Behnke kunne f.eks. ulejlig sig med at læse forespørgselsdebatten fra januar 1987, hvor vi havde en stor debat om Christiania. Derunder appellerede jeg også til, at der måtte en udvikling i gang.

I øvrigt kan jeg give hr. Behnke et omfattende materiale fra aviser osv.

Det er så nemt at komme til en tredje behandling og score nogle politiske point, når man faktisk ikke har gidet interessere sig for Christianiadebatten i øvrigt i flere år.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg synes nok, at fru Connie Hedegaards bemærkning om billige politiske point taler for sig selv i betragtning af, at mit indlæg handlede om noget så alvorligt som den aktion, Folketinget oplevede i tirsdags.

Fru Connie Hedegaard siger, at det ikke hjælper noget, vi står og råber i hver sit hjørne. Nej, men fru Connie Hedegaard har valgt at gå over i det venstre hjørne og knevle med dér. Der er et ikkesocialistisk flertal i Folketinget, og jeg synes ærlig talt, fru Connie Hedegaard og Det Konservative Folkeparti skulle tage sig sammen og medvirke til at bruge det ikkesocialistiske flertal til noget konstruktivt, også i Christianiasagen.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Denne debat har ført vidt omkring. Jeg tror ikke, vi tjener sagen ved at forlænge den meget. Men jeg vil gerne i tilslutning til det, jeg sagde

både under første og anden behandling, gentagne, at regeringens 4-punkts-handlingsplan, som blev lagt frem i slutningen af sidste år, og det, den blev fulgt op med, nemlig dette lovforslag, giver mulighed for at løse en række af Christianiaområdets problemer, herunder ulovlighederne.

Specielt til hr. Knud Lind: Man kan ikke udlægge regeringens forslag som et ja til ulovligheder. Det er det modsatte. Det er en erklæring om, at vi skal bekæmpe ulovligheder, og vi har anvist en vej. Vi har nu et flertal i Folketinget bag os, som jeg håber kan blive større med tiden, for det er det, der er brug for. Der er brug for et fast parlamentarisk grundlag, så der kan tages de rigtige skridt for at afskaffe ulovligheder. Jeg synes, det er lidt unfair, hvis man fremstiller det, som om der er nogen i salen, som ønsker at holde hånden over ulovligheder, for det har jeg ikke mødt. Jeg inviterer hr. Knud Lind og hans venner til at være med til at bekæmpe ulovligheder. Jo flere vi er om den opgave, jo bedre vil den lykkes.

Jeg tror, at når man i disse dage i forbindelse med det, som diskuteres i dag, hører synspunkter fra en kreds af mennesker, som har vendt sig mod regeringens lovforslag – man skal bemærke, at man vendte sig stærkt imod regeringens lovforslag – er det udtryk for, at vi er ved at nærmere os en alvorlig fase, før Christiania kan komme ind i en ny udvikling, som er i overensstemmelse med de principper, Folketingets partier står bag.

Jeg kan anbefale regeringens forslag, men jeg opfordrer også til, at vi fortsat kan arbejde sammen om at afskaffe ulovligheder, og at vi kan diskutere lidt mindre indbyrdes og koncentrere os om hovedopgaven.

Knud Lind (FP):

Det er pudsigt, at Folketingets formand har kritiseret politiet for at være for langsomt, da disse 50-60 christianitter og BZ-ere besatte Folketinget for at tilkendegive deres utilfredshed med dette lovforslag – det skal man understrege – og gennem den ulovlige besættelse true Folketinget til at indtage en anden holdning.

Jeg mener ikke, politiet var for langsomt. Jeg ville dog godt kunne forstå, hvis politifolkene ikke havde alt for travlt med at komme det Folketing til undsætning, som igennem 17 år har holdt hånden over Christiania, det Folketing,

[Knud Lind]

som har været skyld i mange unødvendige skader på politifolk i tjeneste igennem disse 17 år. Det er dette Folketing ansvarligt for, det Folketing, som altid ensidigt har manet til besindighed hos politiet, mens man samtidig har kaldt disse terroristspirer fra Christiania for et socialt eksperiment.

Det har aldrig virket som et socialt eksperiment. Det har lige fra fødselen været et voldeligt og anarkistisk eksperiment, som med denne regerings stiltiende billighed har været i stand til at få nye, kriminelle aflæggere rundt om i Københavns besatte huse.

Man kan ikke lade være med at trække på smilebåndet, når man ser, hvor forarget folketingsmedlemmerne blev, da Folketinget blev besat og der blev hældt nogle papirkurve ud over deres syndige hoveder. Har man egentlig tænkt på de 17 års lidelser, som dansk politik har været udsat for i form af brandbomber, kugler fra slangebøsser, brosten osv., blot fordi Folketinget ikke har villet rydde den røverrede, der hedder Christiania?

Jeg tror, vi får flere besættelser af Folketinget, og derefter vil vi få at se, hvordan folketingsmedlemmerne drejer på en tallerken og ændrer holdning, og så vil vi pludselig få det flertal for at rydde Christiania, der i dag ikke er til stede. Det vil genopstå på grund af disse anarkistiske, voldelige handlinger.

Når vi i denne tid i aviserne kan læse, hvorledes man har begået røverier rundt omkring – der tales således om, at det er nogle specielle, venstreorienterede grupper, der har stået bag disse røverier, hvor bl.a. en politimand blev skudt – spørger man sig selv, om Christiania er arnestedet, hvor disse terroristspirer bliver udviklet, hvorefter de går videre ud i samfundet og kører løs på den demokratiske stat, som vi andre ønsker skal bestå.

De folketingsmedlemmer, som i dag stemmer ja til dette lovforslag, stemmer også ja til, at det voldelige anarki skal fortsætte.

Til slut må jeg sige til forsvarsministeren, at selv med en christianits øjne, er dette lovforslag ikke fem flade øre værd. Jeg vil også godt understrege, at når SF stemmer ja til dette forslag, har de sanktioneret, at man laver nogle specielle ransagningsregler på Christiania. Selv ud fra christianitternes synspunkt, siger jeg blot, er det heller ikke noget.

Jeg vil godt lige spørge forsvarsministeren, da fru Connie Hedegaard ikke var i stand til at fortælle det, og jeg har også tidligere spurgt forsvarsministeren om det: Hvilke forhold har i dag ændret sig så gevaldigt, at man kan gå ind for dette lovforslag? Er kriminaliteten faldende på Christiania? Narkohandelen? Er der bedre forhold for politiet, når de skal ud på Christiania? Der må være et eller andet, som forsvarsministeren har kunnet komme med. Jeg har ikke hørt det endnu, og jeg tror heller ikke, jeg får forsvarsministeren til at komme frem med det, for det eksisterer ikke.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Lind, at jeg har bragt i erfaring, at hr. Knud Lind skulle have udtalt, at han havde sympati for og godt kunne forstå, hvis politiet havde givet sig god tid til at rykke ud. Det er, hvad jeg har bragt i erfaring. Jeg går ikke ud fra, at hr. Knud Lind har ment det sådan, som han har sagt det, og det skal vi altså have dementeret, for det må naturligvis ikke have lov til at stå på den måde, som hr. Knud Lind har fremført det. Det manglede da bare andet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil blot sige til hr. Nør Christensen, at jeg netop for et øjeblik siden fra denne talerstol tilbageviste, at politiet skulle være rykket for sent ud. Politiet har helt specielle systemer, som gør, at man kan se, hvornår alarmerne indtræffer, og derfor må jeg tilbagevise det. Men, som jeg også har sagt for et øjeblik siden, ville det da være forståeligt, hvis politiet trak den lidt i ørerne med det Folketing, som aldrig har bakket dem op. Jamen det ville være forståeligt for de politifolk, som igennem 17 år har været udsat for brandbomber, kugler fra slangebøsser og lign., fordi dette Folketing ikke har ønsket at rydde den terroristrede, der hedder Christiania.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 110 stemmer (S, KF, SF, V, RV og Steenholdt (Grøn.)) mod 25 (FP, CD og KRF).

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.44

Mødet genoptaget kl. 13.30

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af ungdomsydelse).

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 15/12 88. Første behandling 12/1 89. Betænkning 24/5 89. Anden behandling 30/5 89).

Formanden:

Denne sag skal jeg efter begæring udskyde til senere.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 241:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 9/5 89. Første behandling 11/5 89. Betænkning 24/5 89. Anden behandling 30/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 62 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grøn.)) mod 53 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 239:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Lempelse af formueskatten for hovedaktionærer).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 3/5 89. Første behandling 10/5 89. Betænkning 26/5 89. Anden behandling 30/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget satte til forhandling.

Forhandling**Lykketoft (S):**

Jeg skal bare nøjes med at konstatere, at dette forslag efter min opfattelse er meget symptomatisk for den ansvarsløshed over for statens indtægter, som kendetegner den nuværende skatteminister.

Vi har en skatteminister, der, så vidt jeg har opfattet det, har den filosofi, at hvis man fjerner indtægter, bliver man også nødt til at tvinge sig selv til at lave nedskæringer efterfølgende.

Det har han praktiseret meget effektivt i en lang række forslag, der har haft det tilfælles, at de har fjernet byrder på den del af befolkningen, der bedst kunne tåle at bære dem. Skatteministerens filosofi hænger sammen, når man ser på de lettelser, der er sket af formueskatten, de lettelser, der her lægges op til ved tredjebehandlingen, og den såkaldte danmarkshistoriske plan, som også i meget høj grad, meget ensidigt endda, bærer skatteministerens fodaftryk.

Jeg mener, det er særlig beklageligt, at man trods alle de øvelser, der har været afholdt for at lette de stakkels formueskattebetalere, end ikke har taget sig sammen til at fjerne det moralske af selvmodsige regler, som knytter sig til skatteløftet over formueskatten.

Det var svært før i tiden at få ryddet op i det moralske, fordi hr. Bernhard Baunsgaard enten ikke kunne eller ikke ville forstå, hvordan det